

Husker du?

LANDSFORMAND
LEO HOLM
SRF SKATTEFAGLIG
FØRENING

SRF har gennem næsten 45 år afholdt dusinvis af kurser. Både materielle og processuelle kurser. Anderledes og nytænkende kurser, men også kioskbaskere som f.eks. Aktuel skat og fokus på Ligningstemaer. I ganske mange år meget velbesøgte kurser for alle de medlemmer, og gæster i øvrigt, der år efter år benyttede SRF tilbud til, efter færdiggjort skatterevisoruddannelse, at holde sig fagligt opdateret og styrke sit faglige fællesskab og derved styrke sin markedsværdi. Således til gavn for såvel den enkelte, men også for arbejdsgiveren – den danske skatteadministration. Kommunal som statslig.

SRFs kurser har steds været udbudt til yderst kvalitets- og konkurrencedygtige priser, og gennem hovedparten af de 45 år var der således råd til og derved økonomi i skatteadministrationen til at sende folk på de dyre og længerevarende uddannelser og til samtidig at vedligeholde "maskinparkens" kompetencer i form af de kortere og billigere efteruddannelser.

Sådan er det desværre ikke mere. Nu er mantraet mere "Need to know" eller "Nice to know", og dette sammenholdt med den øgede specialisering og ikke mindst Finansministeriets hårde økonomikrav er gift for et så komplekst område som efteruddannelse reelt er.

For hvad er den rigtige mængde af efteruddannelse i en stor organisation? Hvordan prioriterer man mellem længerevarende uddannelse og efteruddannelse? Hvad er "Need" og hvad er "Nice" og hvor kort- og langsigtet skal det vurderes i en organisation under konstant forandring?

Spørgsmålene er mange og svære at svare på, men udmøntet i den virkelige verden, eller i hvert tilfælde den verden som jeg ser som SRF formand, så ser billedet således ud, at i 2013 deltog kun knapt 10% af det antal, der deltog i SRFs kurser i 2005. Det procentvise fald i antallet af deltagere er blevet større og større siden 2006 og frem til i dag.

ARTIKLEN
INDEHOLDER
UDELUKKENDE,
PERSONLIGE OG
SRFs HOLDNINGER
OG MENINGER.

Selvom vi har mange gode og trofaste private medlemmer, der jo ikke er underlagt SKATs økonomistyring og prioritering, har jeg dog svært ved at tro, at 2014 bliver meget anderledes – i hvert tilfælde ikke i opadgående retning, og desuden bliver det mere og mere klart, at den praktiske udvikling af de kurser, som er kendetegnet for SRF, ikke passer specielt godt ind i en centralstyret uddannelsesadministration der er i SKAT, hvilket betyder, at vi oftere og oftere må aflyse de udviklede kurser. Ikke hensigtsmæssigt for hverken økonomi, undervisere eller kursusstederne.

Som så meget andet på den danske skattescene, må man erkende, at meget er forandret siden både skatteminister og daværende direktør i 2006 udtalte, at SRF var en del af det kit, der skulle binde SKAT sammen. Ligeledes er meget forandret, siden vi indgik en rammeaftale om et samarbejde om et styrket fagligt fokus, og hvor SRF havde en rolle som kulturbærer i SKAT og legitim ekstern aktør og kursusudbyder.

Der skal således ske noget helt radikalt for at få SRF tilbage på efteruddannelsesfronten igen – og det er sikkert en ringe trøst i den anledning, at vi for første gang i verdenshistorien har fået en radikal skatteminister. Det er næppe checken til SRF, der optager ham mest i denne tid.

En sådan radikal løsning for SRF og vores fremtid optager imidlertid undertegnede og resten af bestyrelsen ganske meget, og senest på generalforsamlingen i maj 2014 håber vi meget at have et bud på, hvorledes SRFs fremtid ser ud.

Jeg ved naturligvis ikke, om det store procentvise fald på op til 90% (i antal er det flere tusinde) til SRFs efteruddannelseskurser blot er et udtryk for, at deltagerne har frekventeret andre kursusudbydere og derved ad den vej er blevet kompetenceudviklet, men under alle omstændigheder kan man vel godt reflektere lidt over, om der kan være en sammenhæng mellem en del af den kritik, som SKAT har været udsat for over de senere år og så det faglige kompetenceniveau.

På det processuelle område er der i hvert tilfælde igangsat en masse initiativer internt i SKAT, således at der kommer fokus på de formelle regler og ikke mindst retssikkerhed. Så vidt vides vil der komme undervisning heri via e-learning m.m.

I SRF har vi også de senere år afholdt nogle kurser om formelle regler og SKATs brug af kontrolhjæmpler. Desværre var der ikke den store søgning, men dem der fik tilladelse til at deltage fik et godt udbytte heraf ifølge deres evalueringer.

Fokus på kontrolhjæmplerne og ikke mindst snitfladerne over til de tvangsindgreb, som er omfattet af retssikker-

hedsloven, var da også et af hovedområderne i den bog om Skattekontrolprocessens DNA, som SRF udgav i anledningen af SKATTEfagligt's 20 års fødselsdag (du kan stadig købe den via hjemmesiden).

Og måske husker du, at der både på kurserne og i bogen sondres skarpt mellem skattekontrollovens oplysningspligter og så de såkaldte tvangsindgreb, hvor SKAT foretager kontrolbesøg i virksomhederne. Oplysningspligter, som eksempelvis det helt klassiske eksempel i skattekontrollovens § 6, stk. 1 om indkaldelse af regnskabsmateriale, er aldrig et tvangsindgreb. Hele retssikkerhedslovens systematik er opbygget med dette udgangspunkt, idet det jo netop følger af lovens § 1, stk. 3, at lovens kapitel 4 om forbuddet mod selvinkriminering gælder ved oplysningspligter. Underforstået at så gælder de øvrige kapitler ikke ved oplysningspligter.

Imidlertid er der i den nyeste udgave af Den Juridiske Vejledning afsnit A.C.1.1.2. anført, at: "En rådighedsberøvelse af forretningspapirer mv. er et tvangsindgreb efter RSL § 1, stk. 1, nr. 2. Dvs. at regnskabsmateriale mv., der indkaldes til gennemgang på SKATs kontor er omfattet af bestemmelsen."

Det er godt nok en uheldig retstilstand. Jeg kender ikke årsagen til denne nye formulering, i DJV, men måske ligger der, qua det øgede fokus på retssikkerhed i denne tid, et ønske om at indføre en form for "mer-retssikkerhed" på skatterettens område, som man eksempelvis kender det fra princippet om mer-offentlighed i forvaltningsretten?

Også ud fra almindelig sund fornuft vil det give nogle uhensigtsmæssige praktiske situationer, hvis man skal forfølge tankegangen i den nye formulering i DJV. Indkaldelsen af regnskabsmaterialet er et tvangsindgreb, ergo skal vi oplyse tid og sted for, hvornår vi gennemgår materialet på kontoret. Vi skal tilbyde, at en repræsentant kan være til stede ved gennemgangen, og vi skal udarbejde en rapport over tvangsindgrebet.

Jeg håber, at den kommende e-learning af de kontrolprocessuelle regler vil få den rette fokus på dette område – der ikke forekommer at give hverken en bedre retssikkerhed eller mere smidig og effektiv sagsbehandling.

HUSK generalforsamlingen i maj – følg med på hjemmesiden og hold øje med indkaldelsen i din mailbox – og tilmeld dig og giv din mening til kende. 🌸

